

II.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 13. Sveto leto ob zlatomašniškem jubileju papeža Pija XI. — 14. Jubilejni dar svetemu Očetu: šopek molitev in dobrih del. — 15. Kanonično obiskovanje in birmovanje v izrednem svetem letu 1929. — 16. Duhovne vaje v letu 1928 (pregled). — 17. Novi oficiji. — 18. Izvajanje novega zakona o državljanstvu. — 19. Oprostitev takse (kol-kovine) za vloge glede draginjskih doklad. — 20. Prijava švedskih državljanov. — 21. Škofijska kronika.

13.

Sveto leto ob zlatomašniškem jubileju papeža Pija XI.

Sveti Oče Pij XI. je za svoj zlatomašniški jubilej, o katerem govori letošnji pastirski list jugoslovanskih škofov, v svoji ljubezni in skrbi za vernike odredil izredno sveto leto z apostolskim pismom »Auspicientibus Nobis« z dne 6. januarja 1929. V tem pismu piše:

»Poglavitna postava ljubezni je, da se ne kaže toliko v besedah kolikor v dejanjih, ki obstojijo v tem, da drug drugemu izkazujemo dobrote. Ta postava Nas nagiblje, da, kolikor moremo, delimo svoje dobrote s svojimi preljubimi sinovi in jih vabimo k soudeležbi Našega veselja na ta način, da jim nudimo zaklade nebeških darov, kojih delitev je v Naši oblasti, in tako Naše očetovsko veselje pomnožimo z veseljem in koristjo sinov.

Zato smo po vzgledu Naših prednikov, predvsem Leona XIII., sklenili, da po običaju splošnega jubileja napovemo vsemu krščanskemu svetu drugo izredno sveto leto, ki naj traja v tem letu do konca meseca decembra. Z očetovsko radodarnostjo torej na široko odpremo za celo tekoče leto studence milosti v sveti Cerkvi in trdno zaupamo, da se bodo vsi kristjani sedaj s tem večjo gorečnostjo in pripravljenostjo poslužili teh pripomočkov zveličanja tako, da se bo izboljšala osebna in javna nramnost, da se bo utrdila moč vere, da bo vsplamtel ogenj pobožnosti. Kajti ne Mi in ne Cerkev nimamo v teh za krščanski svet prav posebno težkih časih nobene izdatnejše pomoči, kakor če se močneje vzbudi v krščanskem ljudstvu gorečnost za molitev, kar smo večkrat in še ne dolgo tega priporočali. Iz istega namena in v istem upanju, kakor ga je imel Naš prednik blagega spomina Leon XIII., napovemo tudi mi sveto jubilejno leto ter opominjamo in izpodbujamo vse, ki jim je pri srcu zveličanje, da se nekoliko zberejo in da v posvetno pogreznjene misli povzdignejo k boljšim dobrotam, kar ne bo koristno in zveličavno le posameznim, ampak vsem ljudem; v kolikor bodo namreč posamezni napredovali v krščanski popolnosti, v toliko bo narasla tudi poštenost in krepost v zasebnem in javnem življenju. Namen svetega leta je, da veselo pomnoži vero v ljudstvu in mu življenje prav uredi po evangeljski postavi. Zato se Nam zdi, da spomin onega dne, ko smo prejeli duhovniško oblast, prav močno opominja vse one, ki so odlikovani z isto oblastjo, naj vse svoje življenje od dne do dne bolj skrbno in vestno spravljajo v soglasje s svetostjo svojega častivrednega stanu. Od tega raznovrstnega jubilejnega sadu, ki ga bodo deležni posamezni ljudje

in vsa človeška družba, slednjič upamo, da se bo, kar vedno želimo, popolnoma obnovil mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem.»

V teh besedah svetega Očeta je podan ves namen in pomen letošnjega svetega leta. In za uresničenje tega namena bodo gg. dušni pastirji kakor doslej tako tudi to leto delovali s poukom vernikov v pridigah in krščanskih naukih, s prireditvijo misijonov, tridnevnic in drugih svetoletnih pobožnosti; bodo dali svojim vernikom skupno in posameznim navodila za sprejem svetoletnega odpustka, jih v tem podpirali in v njih vzbujali pravo krščansko gorečnost in pobožnost.

Splošni nauk o odpustkih, zlasti o pomenu in važnosti svetoletnega odpustka je bil priobčen v lavantinskem škofijskem listu 1899, št. XIII., odst. 63, str. 181—188; 1901, št. V. odst. 25—27, str. 59—74; 1904, št. V. odst. 42, str. 96 do 98; 1913, št. V. odst. 47, str. 82—91; 1924, št. IX. odst. 54, str. 49—50; 1925, št. I. odst. 1, str. 1—4 ter 1926, št. III. odst. 19, str. 21—24. V teh in drugih virih bodo našli gg. duhovniki dovolj gradiva za pouk vernikov o svetoletnem odpustku.

Za letošnji svetoletni odpustek so veljavne naslednje določbe:

I. Svetoletni odpustek dobijo v dobi od 6. januarja do 31. decembra 1929 pod spodaj naštetimi pogoji vsi verniki za sebe ali za verne duše v vicah, in sicer enkrat ali večkrat, če enkrat ali večkrat izpolnijo za svetoletni odpustek predpisane pogoje.

II. Pogoji svetoletnega odpustka za posamezne vernike so:

1. Dvakratni obisk treh cerkev ali javnih kapel z mašnim dovoljenjem. Ako v kraju ni toliko cerkev, se opravi trikratni obisk v dveh cerkvah ali šestkratni v eni cerkvi.

Obiski se morejo izvršiti vsi v enem dnevu ali pa ob različnih dneh. Ako kdo hoče izvršiti več obiskov v isti cerkvi, zmoli v njej predpisane molitve za odpustke, potem gre iz cerkve in se zopet vrne v njo itd.

Za Maribor se določijo za obisk vernikov stolna cerkev ter župnijski cerkvi Sv. Marije in Sv. Magdalene. Za druge župnije naj župniki in župnijski upravitelji po omenjenem predpisu določijo za obisk župnijsko cerkev in podružnice ali javne kapele z mašnim dovoljenjem, in sicer v lastni ali, sporazumno z dotičnim župnikom, tudi v sosedni župniji. Ako kake podružne cerkve zaradi nje oddaljenosti ali težavnega pota ali iz kakšnega drugega vzroka ne kaže določiti za obisk in ni kakšne bližnje podružnice ali javne kapele z mašnim dovoljenjem, se more določiti za obisk le župnijska cerkev. Seveda je treba skrbeti, da bodo za jubilejni odpustek določene cerkve ob času, ki je za obiske primeren, odprte.

Obiski cerkev se morejo izvršiti deloma v eni škofiji, deloma v drugi; in v isti škofiji deloma v enem kraju, deloma v drugem, seveda le v cerkvah, ki so v kraju ali župniji za obisk določene.

Za jubilejni obisk ne velja udeležba pri zapovedani sveti maši ob nedeljah in praznikih, pač pa vsak obisk cerkve razen udeležitve pri zapovedani službi božji, torej tudi če kdo gre k drugi sveti maši, k večernicam ali drugim pobožnostim v cerkev.

Pri vsakem obisku cerkve je treba moliti po namenih svetega Očeta. Ti nameni so predvsem razširjenje svete vere, нравni prerod, sveto življenje duhovnikov, potem izpreobrnjenje grešnikov, krivovercev in razkolnikov, mir in sloga vseh vladarjev. Ta pogoj se najlaže izpolni tako, da se pri vsakem obisku moli po namenih svetega Očeta petkrat Oče naš, Češčena Marija, Čast bodi.

2. Strog post ob dveh dneh, ob katerih sicer ni zapovedan post. Treba je torej ob dveh dneh izven že zapovedanih postnih dni si pritrgati pri jedi in obenem se zdržati mesa in mesne juhe.

3. Sveta spoved in sveto obhajilo. Za velikonočni čas zapovedano sveto obhajilo in s tem združena spoved ne velja za sprejem svetoletnega odpustka.

4. Miloščina. Vsak vernik, ki se hoče udeležiti jubilejnega odpustka, naj po spovednikovem nasvetu ter po svoji možnosti in gorečnosti da nekaj miloščine za kakšno dobro delo, zlasti za razširjenje in ohranitev svete vere.

Ni potrebno, da se izvršijo za jubilejni popolni odpustek določeni pogoji po redu, kakor so navedeni; skrbi pa se naj, da se, če ne vsi pogoji, vsaj zadnji pogoj ali slednje za odpustek predpisano dejanje izvrši v stanu milosti božje.

III. Olajšave.

1. Ako se vršijo obiski cerkev v procesiji, ki jo vodi župnik ali od njega pooblaščen duhovnik, zadostujejo za jubilejni odpustek trije obiski, torej velja en obisk v procesiji za dva posamezna obiska.

Na podlagi tega pravila naj gg. dušni pastirji priredijo jubilejne procesije tako, da bodo udeleženci izvršili zavsem tri skupne obiske. Zbiranje v cerkvi ne velja za obisk cerkve v procesiji. Ako so se torej določile za župnijo tri cerkve, bi se mogli verniki zbrati v župnijski cerkvi, potem obiskati v procesiji drugi dve cerkvi in se vrniti v župnijsko cerkev ter pri vsakem teh treh obiskov v cerkvi opraviti molitve za odpustek. Lahko pa se zberejo verniki tudi na določenem kraju in potem obišejo v procesiji vse tri cerkve, v tem slučaju ni potrebna vrnitev v cerkev prvega obiska. Ako sta določeni za župnijo dve cerkvi, naj se obiše v procesiji župnijska cerkev dvakrat, druga pa enkrat. Moglo bi se to zgoditi na ta način, da se verniki zberejo na določenem kraju, obišejo v procesiji najprej župnijsko cerkev, gredo v drugo cerkev in se vrnejo v župnijsko cerkev. Ako je določena le ena cerkev, se obiše ta v skupni procesiji trikrat, lahko tako, da se zberejo verniki v cerkvi, potem gre procesija iz cerkve in se vrne v cerkev, kjer se opravijo molitve za odpustke in se zopet začne procesija drugikrat in ravnotako tretjokrat. Procesije naj se pravočasno oznanijo; najbolje je, če se vršijo ob nedeljah in praznikih. Ni potrebno, da se trojni obisk v procesiji izvrši na eno nedeljo ali na en praznik, ampak se more opraviti ob treh nedeljah ali praznikih, kar se priporoča zlasti v krajih, kjer je za obisk določena le ena cerkev.

Po teh navodilih bodo župniki lahko določili potek jubilejnih procesij, pri katerih naj se moli sveti rožnivenec ali litanije in drugo kakor sicer pri procesijah, v cerkvi pa je vedno treba opraviti po namenih svetega Očeta molitve za odpustke, in sicer kakor rečeno petkrat Oče naš, Češčena Marija, Čast bodi.

Župnijskim uradom v Mariboru se dovoli, da si zaradi obilnega prometa za obisk v procesiji izvolijo tudi katero drugo cerkev razen zgoraj pod II, 1 določenih, vendar vedno tri cerkve. Verniki se morejo udeležiti procesij tudi v drugi župniji in v drugi škofiji. Šolska mladina naj se povabi k skupnim procesijam, priporoča naj se ji tudi zasebni obisk za odpustek določenih cerkev.

2. Ako kateri verniki iz kateregakoli pravičnega vzroka ne morejo izpolniti kakšnega izmed pod II navedenih pogojev ali tudi ne vseh po predpisu, morejo jih teh oprostiti spovedniki s tem, da predpisana dela izpremenijo v kakšno drugo delo.

Tako more spovednik dovoliti posameznim vernikom, ki iz upravičenega razloga ne morejo obiskati določenih cerkev, da obišejo šestkrat ali tudi

manjkrat kakšno bližnjo cerkev ali kapelo z mašnim dovoljenjem; tistim pa, ki sploh ne morejo obiskati cerkev, kakor starim ljudem, bolnikom, kaznjencem in drugim takim, more izpremeniti obisk cerkve v drugo dobro delo. Isto velja o drugih pogojih za jubilejni odpustek, zlasti glede posta in miloščine.

3. Redovnike posamezne ali vse skupno morejo oprostiti za svetoletni odpustek predpisanih del njih neposredni predstojniki s tem, da jim ta izpremenijo v druga dobra dela, ki niso že itak zapovedana; za laiške kongregacije more to oprostitev dati duhovnik, ki je njih postavni voditelj, za posamezne v slučaju potrebe njih spovednik.

Splošno se dovoli redovnicam, ki imajo svojo lastno cerkev ali kapelo z mašnim dovoljenjem, da isto obiščejo šestkrat, in to v enem dnevu ali ob različnih dneh. Ako nimajo lastne cerkve ali kapele z mašnim dovoljenjem, zadostuje, da obiščejo bližnjo cerkev šestkrat ali pa se udeležijo jubilejnih procesij.

IV. Določba glede drugih odpustkov.

V tem jubilejnem letu nikakor ne prenehajo drugi odpustki, ki so podeljeni za razna dobra dela. Sveti Oče je, da bi povečal gorečnost molitve, za to leto še pomnožil število odpustkov. Tako v tem svetem letu od 6. januarja do 31. decembra 1929:

1. Vsak vernik prejme odpustek 7 let in 7 kvadragen tolikrat, kolikorkrat pred svetim Rešnjim Telesom, tudi če je v tabernaklju zaprto, moli nekaj časa po namenih svetega Očeta; pri tem ostanejo v veljavi vsi odpustki, ki so bili sicer za to pobožnost podeljeni.

2. Vernik pa, ki je cel teden vsak dan opravil pod 1. navedeno pobožnost, prejme popoln odpustek pod navadnimi pogoji.

3. Vsak duhovnik more zadobiti vsak dan pri sveti maši popoln odpustek za eno dušo v vicah.

V. Spovednikom so razen že navedenih podeljene naslednje pravice in pooblaščenja:

Confessarii, per totum Iubilaei tempus, generatim sequantur in absolvendo et dispensando disciplinam a Codice iuris canonici novissime inductam.

Minime tamen suspendimus extraordinarias facultates utcumque delegatas, quibus forte iidem potiuntur. Sed praeterea has, quae sequuntur facultates ipsis concedimus hoc anno exercendas, intra limites iurisdictionis sive ordinariae sive delegatae, qua a suis Ordinariis instructi sint. Scilicet, sive Romae, sive alibi, absolvere valeant poenitentes rite dispositos ab omnibus casibus vel ab homine vel a iure, sub censura vel sine censura utcumque reservatis, exceptis dumtaxat casibus cum violationis secreti Sancti Officii, tum specialissimo modo Summo Pontifici reservatis (cann. 2320, 2343, 2367 et 2369 Cod. I.C.), tum denique illis, pro quibus, vel post obtentam vi canonis 900 absolutionem, obligatio adhuc manet ad S. Poenitentiarum recurrendi et standi eius mandatis. Concedimus item singulis confessariis, ut supra approbatis, facultatem dispensandi ex rationabili causa in votis privatis omnibus, etiam, iuratis, iis tamen exceptis quae canone 1309 Sedi Apostolicae reservantur, exceptoque voto acceptato a tertio, cui dispensatio proinde detrimento esset, nisi ipse iure suo cesserit. Vota quoque poenalia commutari poterunt, sed in opus tantummodum quod aequae efficaciter a peccato retrahat.

Facultates huiusmodi absolvendi vel dispensandi illis solis applicari possunt, quibus sincerus est animus lucrandi Iubilaeum atque opera praescripta vel commutata adimplendi. Si tamen iidem fideles, applicatione iam obtenta, rationabili impedimento prohibeantur quominus cetera perficiant, benigne statuimus, acceptam applicationem fore item valituram.

Iisdem porro facultatibus confessarii utantur in solo foro conscientiae etiam extra sacramentali, nisi, ut patet, agatur de peccato sacramentaliter absolvendo.

Qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati nequeunt tamdiu frui beneficio Iubilaei, quamdiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contumaciam in foro interno sincere deposuerint et rite dispositos sese ostenderint, poterunt, remoto scandalo, in foro sacramentali interim absolvi ad finem dumtaxat lucrandi Iubilaeum cum onere quam primum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris,

Iubilaeum quod attinet ad plenariam indulgentiam sibi vel animabus purgatorii applicandam, bis aut pluries acquiri potest, iniuncta opera bis aut pluries iterando; sed tum tantummodo, cum Iubilaeum prima vice acquiritur, confessarii uti possunt, etiam pluries, facultate absolvendi a censuris et a casibus reservatis, commutandi vel dispensandi cum eodem poenitente qui nondum omnia opera iniuncta adimpleverit.

Našteta pooblaščenja so nekoliko drugačna, kakor so bila dana za sveto leta 1926, zato naj jih spovedniki natančno proučijo.

V Mariboru, dne 18. februarja 1929.

† Andrej l. r.,
škof.

14.

Jubilejni dar svetemu Očetu: šopek molitev in dobrih del.

Prihodnja (aprilska) številka Glasnika presv. Srca Jezusovega prinese naslednji poziv:

Za sv. Očeta.

Božja Previdnost je letos prav posebno blagosloвила katoliški svet. Na praznik lurske Matere božje (11. februarja) so zastopniki sv. Očeta in italijanskega kralja podpisali pogodbo, ki vrača sv. Očetu popolno, njemu dolžno samostojnost in slovesno priznava neodvisnost papeževe »Vatikanske države«. Ta zgodovinski dogodek je neprecenljive važnosti za sv. Cerkev. Sveti Oče praznuje letos tudi 50 letnico, odkar je bil posvečen v duhovnika, torej svoj zlatomašniški jubilej. Zato je na praznik sv. Treh kraljev razglasil sveto leto, ki se bo praznovalo po vsem katoliškem svetu, in nam je tako znova odprl bogate zaklade milosti.

Katoličani vseh narodov se iskreno vesele s svojim skupnim očetom in tekmujejo med seboj, kako bi mu skazali kar največjo vdanost, ljubezen in hvaležnost. Tudi nam so naročili jugoslovanski škofje v skupnem pastirskem listu, naj pomnožimo molitve za sv. Očeta. Ves svet že moli in zbira duhovne darove zanj. Tudi Apostolstvo molitve za slovenske kraje želi zbrati z odobrenjem in dovoljenjem prevzv. ljubljanskega in lavantinskega nadpastirja **jubilejni dar sv. Očetu: šopek molitev in dobrih del**. Lani mu je vrhovno vodstvo Apostolstva molitve poklonilo duhovni dar, obsegajoč nad 93 milijonov raznih molitev, dobrih del, sv. obhajil, sv. maš itd. Da ste videli sv. Očeta, kako ga je bil vesel! Kako se je vzradostilo njegovo srce, ki v svoji vzvišeni in odgovornosti polni službi vesoljne Cerkve tolikokrat prosi naših molitev. »**Če je že ena molitev**«, je rekel sv. Oče, »**če je že ena dobra češčenamarija, en pobožen vzdihljaj, ena sv. maša, eno sv. obhajilo izredno lepo in neprecenljive vrednosti . . . , s koliko večjim veseljem sprejemamo to neizmerno množino dobrih del.**« S takim srcem je sprejel sv. Oče ta duhovna darila ljubljenih otrok.

Koncem leta bodo vodili naši škofje zastopstvo slovenskega naroda v Rim, da se pokloni papežu-zlatomašniku. Kako lepo bi bilo, če bi morda slovenski narod ob tej priliki izročil v roke sv. Očeta bogat in za Slovenijo časten duhovni dar. Zato prosi slovensko vodstvo Apostolstva molitve vse, ki ljubijo sv. Očeta, da sodelujejo po najboljših močeh pri zbiranju duhovnega šopka. To delo ne bo težko. Prav mnogo zatajevanj moremo opraviti vsak dan, zmoliti lepo število kratkih molitev in vzdihljajev, tudi prilik, da storimo marsikako dobro delo, nam ne bo manjkalo. Odločimo si že vnaprej, da hočemo nekaj dni in tednov ali mesecev v letošnjem letu darovati sv. maše, sv. obhajila, obiske presv. Rešnjega Telesa itd. za sv. Očeta. **Veseli bomo sami, ko bomo videli, kako število naših dobrih del raste, vesel jih bo Bog, ker jih bomo da-**

rovali za njegovega namestnika, in razveselili bomo z njimi sv. Očeta. Napišite na listek, ki je priložen aprilovi številki Glasnika presv. Srca Jezusovega (ali sami sestavite listke po tem vzorcu), točno število, koliko sv. maš, sv. obhajil, obiskov presv. Rešnjega Telesa, raznih molitev, dobrih del in žrtev želite opraviti letos za sv. Očeta in pošljite izpolnjen listek na spodnji naslov Apostolstva molitve. Duhovne darove bomo tu zbrali, uredili in natisnili v posebnem albumu (zlati knjigi), katerega bi radi s primernimi slikami in okraski lično opremili. Zato se Vam priporočamo, da po mogočnosti pošljete z listki kak prispevek, da ga porabimo za to knjigo. Čim več bo prispevkov, tem lepši bo album.

Na delo torej, da zberemo lep duhoven dar slovenskega naroda sv. Očetu! Izpolnjene listke pošljite kolikor mogoče kmalu, najkasneje do konca junija na naslov:

Vodstvo »Apostolstva molitve«, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

Lepa in izpodbudna namera, napraviti svetemu Očetu-zlatomašniku posebno veselje s podaritvijo duhovnih dobrih del, se iz srca pozdravlja in prav toplo priporoča. Gospodje dušni pastirji in voditelji cerkvenih organizacij in zavodov naj blagovolijo, vsak v svojem področju, delati na to, da bo na označeni naslov vposlanih iz lavantinske škofije prav mnogo seznamov dobrih del, katera hočejo posamezniki v tem letu darovati ljubemu Bogu za blagor in po namenu svetega Očeta.

Najbrž bo moglo letos le malo število vernikov poromati v Rim. Nekateri se bodo morebiti pridružili hrvatskim romarjev teden pred binkošti,¹ drugi se bodo udeležili romanja, ki ga namerava, ako bodo razmere dopuščale, tekom leta prirediti poseben odbor v Ljubljani, nekaj bo jih šlo k zlati maši svetega Očeta meseca decembra. Vsi pa, tudi tisti, ki ne morejo v večno mesto, naj z daritvijo dobrih del pokažejo, da ljubijo svetega Očeta.

15.

Kanonično obiskovanje in birmovanje

v izrednem svetem letu 1929.

Kanonična vizitacija in birmovanje se vršita v tekočem letu v spodaj navedenih petih dekanijah. Tozadevne doslej veljavne predpise (Codex J. C. can. 786—800; Syn. dioec. Lavantina 1900, cap. XXXVII: pagg. 299—309 et cap. LI: pagg. 493—523) in navodila v Oglasniku lavantinske škofije 1925, šte. II. odst. 12. ter 1927, šte. III. odst. 19. vzdržujem v polnem obsegu in opomnim častite gg. dušne pastirje v dotičnih župnijah, naj se natanko po njih ravnaajo. Pristavil bi še, da naj se mi pravočasno naznani, ako se kje želi, da bi se ob priložnosti svete birme opravilo kakšno posvečenje, blagoslovljenje ali drugo cerkveno opravilo.

Po predlogih mč. gg. dekanov bo kanonična vizitacija in birmovanje:

I. V dekaniji Vuzenica:

1. v ponedeljek 20. majnika 1929 pri Sv. Nikolaju v Vuzenici,	
2. v torek 21. « « « Sv. Lavrenciju v Vuhredu,	
3. v sredo 22. « « « Sv. Jerneju v Ribnici,	
4. v četrtek 23. « « « Sv. Antonu na Pohorju,	
5. v soboto 25. « « « Sv. Primožu na Pohorju in	
6. v nedeljo 26. « « « Sv. Križu v Trbonjah.	

¹ Glej: Bogoljub, marec 1929. Str. 68 in 69.

II. V dekaniji Slovenska Bistrica:

1. v soboto	1. junija 1929	pri Sv. Mihaelu v Črešnjevcu,
2. v nedeljo	2. « «	Sv. Filipu in Jakobu v Laporju,
3. v ponedeljek	3. « «	Sv. Miklavžu v Majšpergu,
4. v torek	4. « «	Sv. Andreju v Makolah,
5. v sredo	5. « «	Sv. Treh Kraljih v Studenicah,
6. v četrtek	6. « «	Sv. Križu v Poljčanah,
7. v soboto	8. « «	Sv. Štefanu v Spodnji Polskavi,
8. v nedeljo	9. « «	Sv. Jerneju v Slov. Bistrici,
9. v ponedeljek	10. « «	Sv. Venčesu,
10. v torek	11. « «	Sv. Petru in Pavlu v Tinjah,
11. v sredo	12. « «	Sv. Martinu na Pohorju in
12. v četrtek	13. « «	Presv. Trojici na Zgor. Polskavi.

III. V dekaniji Mežiška dolina:

1. v soboto	15. junija 1929	pri Sv. Ilju v Guštanju,
2. v nedeljo	16. « «	D. Mariji na jezeru v Prevaljah,
3. v ponedeljek	17. « «	Sv. Marjeti v Kotljah,
4. v torek	18. « «	Sv. Danielu pri Prevaljah,
5. v sredo	19. « «	Sv. Jakobu star. v Koprivni,
6. v četrtek	20. « «	Sv. Magdaleni v Javorju in
7. v soboto	22. « «	Sv. Ožbaltu v Črni.

IV. V dekaniji Dravograd:

1. v nedeljo	30. junija 1929	pri Sv. Janezu Evg. v Dravogradu,
2. v ponedeljek	1. julija «	Sv. Janezu Krst. na Ojstrici,
3. v torek	2. « «	Sv. Andreju v Črnečah in
4. v sredo	3. « «	Sv. Martinu v Libeličah.

V. V dekaniji Konjice:

1. v soboto	6. julija 1929	pri Sv. Duhu v Ločah,
2. v nedeljo	7. « «	Sv. Juriju v Konjicah,
3. v ponedeljek	8. « «	Sv. Mariji v Špitaliču,
4. v torek	9. « «	Sv. Petru v Žičah,
5. v sredo	10. « «	Sv. Jerneju pri Ločah,
6. v četrtek	11. « «	Sv. Janezu Krst. v Čadramu,
7. v soboto	13. « «	Sv. Egidiju v Zrečah,
8. v nedeljo	14. « «	Sv. Lavrenciju v Stranica in
9. v ponedeljek	15. « «	M. B. na Prihovi.

V Mariboru, na god sv. Matija apostola 24. februarja 1929.

† Andrej l. r.,
škof.

Sv. birma v mariborski stolnici bo po navadi na binkoštni praznik, dne 19. majnika 1929, kar naj č. gg. dušni pastirji, kjer je potrebno, oznanijo vernikom s pridržnice.

16.

Duhovne vaje v letu 1928.

Tekom jubilejnega leta — sedemstoletnice — lavantinske škofije se je od 468 svetnih duhovnikov lavantinske škofije udeležilo po kanonu 126. predpisanih duhovnih vaj za duhovnike skupno 243 duhovnikov, in sicer: a) skupnih

duh. vaj v Dijaškem semenišču v Mariboru 69; b) skupnih duh. vaj v Rogaški Slatini 107; c) v Domu duh. vaj v Ljubljani 36; č) v raznih redovniških hišah 31. Ta obilna udeležba častite duhovščine na duhovnih vajah kaže, da misel v s a k o l e t n i h duhovnih vaj napreduje. Naj častiti sobratje ne odnehajo, dokler se ne doseže ideal: vsak duhovnik vsako leto k duhovnim vajam.

17.

Novi oficiji.

Acta Apostolicae Sedis leta 1927 in 1928¹ izkazujejo več oficijev, ki jih je papež Pij XI. na novo določil za vso Cerkev. V našem letošnjem direktoriju so isti že navedeni, in sicer: S. Petri Canisii (27. apr.), S. Ioannis Mar. Vianney (9. avg.), S. Ioannis Eudes (19. avg.).

Dotični formularji (za brevir se plačajo iz lastnega, mašni pa iz cerkvenega) se bodo z označbo cene častiti duhovščini dostavili potom dekanjskih uradov, ki naj skupni znesek čimprej v svrhu kritja stroškov pošljejo semkaj.

Officium et Missa pro Festo Sacratissimi Cordis Iesu et eius Octava, inserendum in Proprio de Tempore infra Hebdomadam II. post Octavam Pentecostes, pa je naslovljen najnovejši oficij v proslavo presvetega Srca Jezusovega, objavljen v tekočem letniku omenjenega mesečnika² ter naročen s temle odlokom³:

Urbis et orbis. Decretum.

Quo plenius Sacratissimi Cordis Iesu Festi sollemnitatis devotioni populi christiani responderet, Ssmus D. N. Pius Papa XI, litteris suis Encyclicis »Miserentissimus Redemptor«, die VIII mensis Maii anno MDCCCXXVIII datis, dictum festum ad ritum duplicem primae classis, cum octava privilegiata tertii ordinis, evexit, ipsum praeterea primum declaravit et feriatis festis equiparandum esse decrevit. Concinnatum autem a speciali Commissione, de mandato quidem eiusdem Ssmi Domini, integrum officium cum missa Sacra Rituum Congregatio approbandum censuit. Itaque facta per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationis Pro Praefectum Sanctissimo Patri relatione in Audientia habita die 29 Ianuarii 1929, Sanctitas Sua praefatum officium cum missa proprium, approbare dignata est, illudque, in universa Ecclesia, ab utroque Clero et a quibuslibet recitationi Officii divini, iuxta Romanum ritum, adstrictis adhiberi iussit; servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis.

Die mense et anno quibus supra.

C. Card. Laurenti, S. R. C. Pro Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

Tudi za ta oficij se bo formular oskrbel in častitim gospodom istim potom kakor prejšnji dostavil tako, da bodo že letos mogli po želji in navodilu svete Cerkve moliti božje Srce Jezusovo.

Event. odvišni izvodi naj se nepoškodovani tusem vrnejo, da se more ž njimi postreči drugim gospodom.

¹ Ann. 1927. Num. 1. Pag. 26 sqq. — Ann. 1928. Num. 5. Pag. 154 sqq. et Num. 7. Pag. 234 sqq.

² Ann. 1929. Num. 2. Pag. 44—77.

³ I. cit. Pag. 77.

18.

Izvajanje novega zakona o državljanstvu.

V dopolnilo odloka v Oglasniku 1929, št. I. odst. 3. se objavijo §§ 8, 10, 29, 30, 44, 50 zakona o državljanstvu kraljevine SHS z dne 21. septembra 1928 (Uradni list ljubljanske in mariborske oblasti z dne 19. novembra 1928, št. 109. odst. 365) ter tozadevni členi 15, 56, 57, 59, 72 uredbe ministra za notranje posle za izvrševanje zakona o državljanstvu (Uradni list z dne 8. febr. 1929, št. 13. odst. 48).

§ 8. Po pozakonitvi, ki se izvrši po predpisih zakonov kraljevine, se smatra nezakonski otrok državljana kraljevine in tuje državljanke za državljana kraljevine od rojstnega dne, če je v trenutku pozakonitve mlajši od 21 let.

§ 10. Če se omoži tuja državljanica z državljanom kraljevine, pridobi državljanstvo kraljevine, razen če si je pridržala z izjavo pred omožitvijo državljanstvo po pokolenju, ako to določajo zakoni njene domovine.

§ 29. Ako se državljanica kraljevine omoži s tujim državljanom, izgubi državljanstvo, razen če po predpisih zakonov moževe domovine ni pridobila njegovega državljanstva ali če si je pridržala državljanstvo kraljevine z ženitno pogodbo ali pa, če take pogodbe ni, ako je podala ob sklenitvi zakona tako izjavo.

§ 30. Nezakonski otrok državljanke kraljevine in tuje državljanke, mlajši od 21 let, izgubi državljanstvo, če je pridobil tuje državljanstvo s pozakonitvijo po predpisih zakonov domovine svojega očeta.

Predpis tega paragrafa se ne nanaša na nezakonsko hčer, omoženo z državljanom kraljevine.

§ 44. Razveljavitev zakona z izvršno sodno sodbo (odločbo) ustvarja glede državljanstva za ženo stanje pred zakonom; otrokom pa gre samo po sebi materino državljanstvo samo, če imajo redno bivališče na ozemlju kraljevine ali če se stalno naselijo v njej.

§ 50. Kjer se zahteva v odločbah o pridobitvi, odnosno izgubi državljanstva izjava dotične osebe, je treba podati to izjavo v overovljeni obliki.

Če poda izjavo maloletna ženska oseba ob možitvi, je potrebna tudi odobritev zakonitega zastopnika, odnosno varuškega oblastva.

Člen 15 (§ 10). Vprašanje o pridržbi državljanstva se mora oceniti po predpisih zakonodajstva dotične države, katere državljanstvo si žena pridrži. Vendar pa se oblastvom ni treba spuščati v razpravljanje o natančnejših formalnostih, če se ujema dotična izjava s § 50. in če je bila podana pred omožitvijo. Pripadnice držav, katerih zakonodajstvo ne določa za žene, da lahko pridržijo državljanstvo z izjavo, ne morejo pridržati dotedanjega državljanstva, če se omoži z državljanom kraljevine.

Člen 56 (§ 29). 1. Z zakonsko pogodbo, odnosno z izjavo, obdrži žena samo državljanstvo, pridobljeno po pokolenju.

2. Dokler obstoji zakonska zveza, ne more žena, ki je pred omožitvijo pridržala državljanstvo kraljevine, izpremeniti tega državljanstva, razen če se je ob moževi naturalizaciji odpovedala našemu državljanstvu in sprejela moževo naturalizirano državljanstvo.

3. Če se žena, ki je pridržala državljanstvo, iznova omoži, ji ostane pravica, z izjavo podaljšati pridržbo državljanstva kraljevine.

Člen 57. 1. Pridržbo državljanstva morata dokazati zakonca, ko sklepata zakon, pred pristojnim matičarjem z zakonsko pogodbo ali pa s formalno izjavo, ustrezno predpisom člena 72., ki se more podati tudi pred pristojnim matičarjem.

2. Voditelji matičnih knjig so dolžni, vpisati pridržbo državljanstva v poročno matico s to-le pripombo: »Žena je podala ob omožitvi izjavo, overovljeno (naziv oblastva ali notarja [javnega beležnika]) pod številko ... z dne (datum), da pridržuje svoje državljanstvo v (naziv države)«

Pod pripombo je treba postaviti datum in svojerodne podpise matičarja in dveh prič.

3. O vpisu zgoraj navedene pripombe mora obvestiti matičar možno domovinsko občino, če je pa ta sporna, odnosno dokler je neznana, pristojno občespravno oblastvo prve stopnje zaradi vpisa v knjigo domovincev, odnosno državljanov.

4. Šele, ko je pridržba vpisana v matično knjigo, se smatra za pravno veljavno.

5. Če se je izvršila omožitev v inozemstvu, mora priobčiti žena svojo izjavo o pridržbi državljanstva najkasneje v roku osmih dni pristojnemu zastopništvu kraljevine, ki obvesti, ko je ugotovilo pravilnost izjave o pridržbi državljanstva, domovinsko občino zaradi vpisa v knjigo domovincev.

Člen 59 (§ 30). 1. Zaradi izbrisa iz knjige domovincev je treba, da pošlje pozakonjenec, odnosno njegov oče, čigar državljanstvo je sprejel pozakonjenec, dotični domovinski občini overovljen prepis potrdila o pridobljenem državljanstvu.

2. Ob vpisu pozakonitve v matično knjigo pripiše tudi matičar izgubo državljanstva ter obvesti o tem domovinsko občino.

Člen 72. 1. Izjave po § 29 dobivajo overovljeno obliko s tem, da se dajo osebno na zapisnik pred občespravnim oblastvom, pred matičarjem ali pred notarjem (javnim beležnikom), odnosno pred poslaništvom ali konzulatom kraljevine v inozemstvu, in sicer pred dvema pričama.

2. Zapisnik o izjavi je treba sestaviti v dveh doslovno enakih izvodih (kolokovan izvirnik in prepis). V zapisniku je treba navesti onega, ki poda izjavo, z navedbo rojstnih podatkov, državljanstva, eventualnega domovinstva, kakor tudi točno vsebino in namen izjave Na koncu mora obsezati zapisnik poleg naziva organa, ki je sprejel izjavo, izrečno potrdilo, da je prizadeta oseba izjavo svojerodno podpisala in jo priznala za lastni izraz svoje volje; nato je treba postaviti datum in svojerodni podpis onega, ki podaja izjavo, podpis dotičnega organa in uradni pečat kakor tudi podpisa prič.

3. Če poda izjavo maloletna ženska oseba ob omožitvi, se mora pripomniti v izjavi tudi predložena odobritev zakonitega zastopnika, odnosno varstvenega oblastva.

4. Izvirnik zapisnika se izroči prizadeti osebi za uporabo, prepis pa se shrani pri oblastvu (notarju), ki je sestavilo zapisnik.

5. Obrazec izjave, s katero žena pridržuje naturalizirano državljanstvo, je priložen pod VII.

Obrazec VII (člen 72.).

Zapisnik,

sestavljen v (naziv in kraj urada) dne 19
zaradi ugotovitve izjave o pridržbi državljanstva po §§ 29. (10.) zakona o državljanstvu
z dne 21. septembra 1928., „Službene Novine“ št. 254.

Prisotni:

1. (ime in uradni naziv organa, ki sprejema izjavo);
2. (ime žene — neveste, ki podaja izjavo) iz (prebivališče), rojena (dan, mesec in leto) v

(rojstni kraj) _____, pristojna v _____, srez _____
_____, oblast _____, in državljanka _____;

3. _____ (ime, poklic in leta starosti priče)
iz _____;

4. _____ (ime, poklic in leta starosti priče)
iz _____.

Pristopi g. _____ in poda zaradi namerjane možitve z
gosp. _____ državljanom _____, naslednjo
izjavo:

Ker želim obdržati svoje državljanstvo, pridobljeno s pokolenjem, izjavljam, da pridržujem
ob svoji omožitvi z gosp. _____, državljanom _____,
državljanstvo _____.

Sprejemam na znanje, da ostvari ta izjava, ko se vpiše v poročno matico, učinek, da osla-
nem tudi po omožitvi državljanka _____ in da je ta izjava brez učinka za
državljanstvo mojih eventualnih zakonitih otrok.

To izjavo podajam z znanjem njenih posledic, in sicer kot svoboden izraz svoje lastne
volje.“

Potrujemo, da je gorenjo izjavo gosp. _____ pred nami
svojeročno podpisala in jo priznala za izraz svoje lastne volje.

V _____, (datum) _____ 19____.

(Podpis organa, ki sprejema izjavo.)

(Podpis žene — neveste.)

L. S.

(Podpisa dveh prič.)

19.

Oprostitev takse (kolkovine) za vloge glede draginjskih doklad.

Veliki župan mariborske oblasti sporoča škofijskemu lavant. ordinariatu,
da je odredila generalna davčna direkcija ministrstva za finance v dopisu
št. 165.140/28 sledeče:

»Ker se po čl. 16 uredbe o draginjskih dokladah za duhovništvo vseh
ustavno priznanih veroizpovedi z dne 29. julija 1925 izplačujejo duhovništvu
draginjske doklade kot državni prispevek — ako imajo namreč do
njih glasom navedene uredbe pravico — je duhovništvo glede pravice do teh do-
klad izjednačeno s civilnimi uradniki in državnimi uslužbenci; zato so potrdila,
ki jih je treba glasom čl. 10, 11 in 12 navedene uredbe predložiti pristojnim
oblastim radi priznanja in regulacije teh doklad, izvzeta od takse po Tar. št. 3.
in 4. taksne tarife v soglasju s čl. 128 Zakona o civilnih uradnikih in državnih
uslužbencih, ki se glasi:

»Državni uslužbenci so oproščeni plačevanja dekretnih in vseh ostalih taks za vloge ali
zahteve, ki se nanašajo na osebne ali rodbinske pravice po tem zakonu, kakor tudi za priloge
k uslužbenskemu listu. Če zahteva uslužbenec, da se mu izda odlok o zahtevi, ki se je odklo-
nila kot neosnovana, mora plačati takso.«

Ta uredba se razglša častiti duhovščini v vednost in ravnanje.

Prijava švedskih državljanov.

Vsled odredbe ministrstva notranjih zadev v Beogradu z dne 22. jan. 1929 U. br. 795 se imajo slučaji rojstva, poroke in smrti švedskih državljanov prijaviti postavnim potom najbližnjemu švedskemu konzulatu. V svrhu ravnanja se o tem obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije.

Škofijska kronika

(se nadaljuje s 1. januarjem 1928).

I. Posvečenja (konsekracije) do 31. decembra 1928.

1. V šk. kapeli v Mariboru je bilo posvečenih 52 kelihov, 53 paten in 42 altarnih kamnov (»portatilia«).

2. Širom lavantinske vladikovine: Na Frankolovem dne 23. julija 2 keliha in 2 pateni; — na Gornji Ponikvi dne 14. junija nov glavni altar sv. Pankracija v župn. cerkvi; — za Koprivno dne 18. julija 2 nova zvona za župn. cerkev; — pri Sv. Marjeti niže Ptuja dne 15. julija 2 nova zvona za župn. cerkev — in v Selnici pri Mariboru dne 7. oktobra 5 bronastih zvonov za župn. cerkev — skupaj: 1 altar, 2 keliha s patenama in 9 zvonov.

II. Blagoslovljenja,

izvršena v zgoraj omenjenem času.

V Apačah dne 11. septembra redovna kapelica z altarjem za ondotne čč. šolske sestre; — v Dobrni dne 28. julija v župn. cerkvi prenovljen glavni altar D. M., večna luč in prenovljene orglje, za tamošnjo graščino pa starinska Marijina slika in 2 rožnavenca; — na Frankolovem dne 23. julija prenovljena župn. cerkev sv. Jožefa s slikami presv. Srca Jezusovega, sv. Jožefa, sv. Vavilava, kralja češkega, in sv. Cecilije ter novi križ za procesije; — na Gornji Ponikvi dne 14. junija novo ogrinjalo za prenesenje Najsvetejšega; — pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju dne 22. majnika kip Brezmadežne in podoba sv. Lovrenca muč. ter nova zastava dekliske Marijine družbe; — v Mariboru dne 7. januarja nova kapela v javnem sanatoriju; — pri Sv. Martinu v Rožni dolini dne 29. julija novi tabernakelj na glavnem altarju župn. cerkve; — v Murski Soboti dne 1. julija temeljni kamen za vodo »Martinišče«; — v Novicerkvi dne 26. julija 3 spominske plošče, ena nagrobna preč. g. kanoniku in dekanu dr. Lavoslavu Gregorec, vzdana na zunanji južni strani župn. cerkve, 2 enaki plošči ob glavnem cerkvenem vходу pa v spomin vsled svetovne vojne umrlim vojakom iz župnije; — pri Sv. Petru pod Svet. gorami dne 11. novembra novi »Katoliški prosvetni dom« — in v Slivnici pri Mariboru dne 19. julija slike: Kristus s trnjem kronan, sv. Marija pomočnica kristjanov, Kraljica presv. rožnega venca, sv. Mohor in Fortunat ter slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod v preslikani župn. cerkvi v spomin birmske slovesnosti ob škofijski sedemstoletnici 1928.

(Nadaljevanje bo sledilo.)

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 5. marca 1929.